

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Înălțarea de sine

Un sihastru oarecare ce trăia în pustie, avea un frate mirean într-un oraș. După câțva vreme a murit fratele acela și i-a rămas un copil mic de trei ani. Sihastrul, auzind de moartea fratelui său, a mers acolo, a luat pruncul și l-a dus în pustie, la chilia lui. Il hrănea cu finice și cu alte verdețuri din pustie, din care mănca și el. Copilul n-a văzut nici un om, în afară de bătrânul care-l hrănea, de când l-a dus în pustie. Nici femei, nici sat n-a văzut, nici pâine, n-a mâncat, nici n-a știut ce este și cum este viața lumii acesteia. Totdeauna era în pustie cu bătrânul, postind, rugându-se și laudând pe Dumnezeu. A petrecut în această nevoină optsprezece ani, apoi a trecut la Domnul.

După îngroparea lui, a început sihastrul a se ruga lui Dumnezeu, să-i descopere pentru acel copil în care ceata de sfinți este rânduit. După multă rugăciune pe care a făcut-o cu mare osârdie, a adormit și a văzut în vis un loc întunecat și plin de toată scârba, iar în mijloc era copilul zăcând într-o supărare nespūsă. Acestea văzându-le, bătrânul s-a mirat și a început a se ruga către Dumnezeu, zicând: "Doamne, ce este nedreptatea aceasta? Oare nu era curat acest copil de toate necurățiile trupesti și lumești? Oare nu Te lauda pe Tine în toate zilele și nopțile, postea, priveghea și se ostenea și de nici un păcat lumesc nu era atins? Dar acum ce este aceasta că îl văd pe el pedepsit în acel loc de întristare? Dar noi care suntem născuți, crescuți și îmbătrâniți în păcate, ce nădejde de mântuire vom avea? O, amar și vai de mine!"

Aceasta și mai multe zicând bătrânul cu plângere și cu tânguire, a stat înaintea lui îngerul Domnului și i-a zis: "Ce plângi așa, bătrânule, și de ce te tânguiești pentru copil care cu adevărat nu s-a atins de păcate trupesti și lumești. L-ai învățat a posti, a priveghea și a se ruga, dar copilul avea mândrie mare și înălțare în inima lui, socotindu-se pe sine, pentru curățenia lui și viața cea neatinsă de lume, că este un mare sfânt, mai mare decât cei din lume, și a murit în această gândire înaltă de sine. Deci să știi că nu este nedreptate la Dumnezeu, căci tot cel ce se înalță pe sine cu gândul său, necurat este înaintea lui Dumnezeu, precum zice prorocul". Aceasta zicându-i, îngerul s-a făcut nevăzut. Bătrânul și-a venit în fire și în conștiință și a plâns neîncetat pentru moartea copilului până la sfârșitul vieții sale.

Text selectat de Elena Dîrcă

PRIMIM DONAȚII:

- achiziționarea unui aspirator profesional în vederea realizării curățeniei în Biserică
- finalizarea activităților gospodărești aflate în desfășurare
- Mulțumim de asemenea tuturor creștinilor care până la această dată au reușit plata contribuției anuale, sprijinind astfel bunul mers al activităților care se desfășoară la biserică. Această contribuție anuală a credincioșilor asigură: plata utilităților: încălzire, gaz, energia electrică, salubritate, apa curentă, canalizare și unele lucrări de

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a șaptea după Rusalii

Program liturgic

în această săptămână:

* Astăzi, duminică, 22 iulie, ora 8.00, Utrenia și Sf. Liturghie

Preoți slujitori: - Pr. Paroh Mihai Mărgineanu
Ipodiaconi: Alexandru Adomnicăi, Tudor Badea, Bogdan Albu

Asistenți liturgici: Paul Sârbu, Răzvan-Theodor Vinătoru

Tot astăzi, duminică, 22 iulie, ora 18.00, Acatistul special, întru cinstirea icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromița”, cu rugăciuni deosebit de folositoare, pentru ploi, pentru izbăvirea din toate necazurile și supărările.

În cadrul acestei rugăciuni va fi expusă spre venerare o copie a acestei icoane făcătoare de minuni ce poartă binecuvântarea vrednicului de pomenire Protos. Petroniu Tănase, Starețul mănăstirii Prodromul de la Athos.

* **Martți, 24 iulie, ora 18.00,** Acatistul Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, ocrotitoarea parohiei noastre. Având în vedere și faptul că biserica noastră deține două icoane deosebite ale Sfintei Mucenițe Ecaterina, lucrătoare a numeroase fapte minunate de-a lungul secolelor, suntem încredințați că această rânduială de rugăciune va fi mult folositoare tuturor celor ce cu credință ne vor fi alături întru cinstirea sfintei noastre ocrotitoare.

* **Vineri, 27 iulie, ora 18.00,** Slujba Sfântului Maslu

Evangelia duminicii

Vindecarea a doi orbi și a unui mut (Matei IX, 27-35)

27. Plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiule al lui David.

28. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da Doamne!

29. Atunci s-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă!

30. Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeți, nimeni să nu știe.

31. Iar ei, ieșind L-au vestit în tot ținutul acela.

32. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon.

33. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel.

34. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni.

35. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evangelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o carte nouă!

Citește și informează-te!

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00,
LA CĂSUȚA FILANTROPICĂ

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580,
petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024,
irina_danila93@yahoo.com

Credința - stavilă împotriva iubirii de argint

- Sfântul Ioan Gură de Aur -

Deci, iubitorilor, să ne alipim de credință, care este piatra cea puternică. Nici râurile și nici vânturile abătându-se peste ea, cu nimic nu ne vor putea vătăma, căci noi stăm neurniți pe aceasta ca pe o piatră.

Tot așa și în viața aceasta, dacă avem acea puternică temelie, noi stăm în siguranță, nesuferind iarăși nici un rău. Cel ce preferă să aibă acea bogăție, nu va întâmpina nici un rău; acela va avea lauda, slava, cinstea, plăcerea. Toate acestea sunt sigure și fără nici o schimbare, în timp ce toate cele de aici se prefac, și stau într-o schimbare neconținută, toate se transformă. Căci ce voiești să-ți spun ? Despre slavă ? "Când va muri el, zice, nu va lua toate, nici nu se va pogori cu el slava lui" (Psalmi 48, 18), ba de multe ori, chiar trăind, nu va rămâne cu dânsul acea slavă.

Nu așa sunt însă cele ale virtuții, ci toate rămân. Cel slăvit aici din cauza stăpânirii ce poate o are, de ndată ce un altul i-a luat stăpânirea, el a devenit om obișnuit, și unul dintre cei stăpâniți. Bogatul de ndată ce l-au călcat hoții, sau a căzut victima clevetirilor și intrigilor, fără de veste a devenit sărac. Nu însă tot așa sunt și cele ale noastre. Cel înțelept, dacă este cu băgare de seama asupra sa, nimeni nu va putea să-i răpească înțelepciunea lui. Pe cel ce se stăpânește pe sine, nimeni și nimic nu-l va putea stăpâni.

Dacă stăpânirea aceasta este mai bună, vom afla examinând faptele. Ce folos poate fi, spune-mi, în a stăpâni cineva popoare întregi, și a fi în același timp rob patimilor ? Și ce vătămare poate fi, de a nu stăpâni pe nimeni, dar, în același timp de a fi mai presus de tirania patimilor ? Aceasta este libertate, aceasta este stăpânire, aceasta este adevărata împărăție, pe când acelea sunt sclavie, chiar dacă ar avea unul ca acela mii de diademe pe cap. Căci, când stăpânirea lui cea dinăuntru îl face sclav la o mulțime de stăpâni – vorbesc de iubirea de argint, iubirea de plăceri, mânia, și celelalte patimi -, ce folos are diadema? Mare este tirania patimilor, când nici cununa ce așteaptă pe cei drepti nu este în stare să scape pe cineva din acea supunere tiranică. Este întocmai ca și cum cineva ar cădea în mâinile barbarilor și le-ar sluji, iar aceia voind a-și arăta o mai mare autoritate, nu numai ca i-ar răpi diadema, ci mai mult, l-ar pune să care apa, să slujească la bucătărie, și în fine i-ar porunci să facă și alte slujbe, ca astfel și dânsii să-și arate o mai mare autoritate, în același timp și pe acela mai mult să-l rușineze; tot așa se petrece și cu patimile, care se poartă cu noi mai barbar decât orice barbar.

Cel ce disprețuiește patimile, își bate joc de barbari, pe când cel ce cade sub puterea patimilor, va suferi rele mai mari decât de la barbari. Barbarul, când are putere, torturează trupul, dar patimile muncesc sufletul și-l rod din toate părțile. Barbarul, când are putere, predă trupul morții temporale, în timp ce patimile îl predau morții viitoare și veșnice.

Încât liber este cel ce are libertatea desăvârșită asupra patimilor și este rob cel ce cade sub stăpânirea

patimilor dobitocești.

Nici un stăpân – chiar de ar fi cel mai tiran – nu poruncește astfel de porunci crude și barbare, ca cele ce urmează: "necinstește-ți, zice, sufletul fără vreun folos; bateți joc de Dumnezeu, disprețuiește însăși natura, și chiar tată de ți-ar fi, sau mamă, tu nu aveai nici o sfială, ridică-te asupra lor". Acestea sunt poruncile arghirafiliei, sau ale iubirii de argint. "Jertfește-mi, zice, nu viței, ci oameni." "Jertfiți oameni, zice, căci viței s-au sfârșit" (Osea 13, 2), dar aceasta nu zice așa, ci fiind încă viței "jertfește-mi, zice, oameni, jertfește-mi pe cei ce nu m-au nedreptățit cu nimic. Chiar încă dacă au făcut binele, tu ucide-i. Tuturor fii războinic, fii dușman comun al tuturor, ba chiar și naturii, și lui Dumnezeu. Strânge-ți aur, nu ca să te îndulcești din el, ci ca să-l păstrezi, ca munca să o faci mai mare." Căci nu este cu puțință ca iubitorul de argint să fie și iubitor de plăceri, fiindcă se teme nu cumva să-și împuțineze aurul, nu cumva vistierile lui să scadă. "Fii treaz, zice, pe toți să-i bănuiești, și pe slugi, și pe prieteni. Fii păzitor al celor străine.

De vezi cumva vreun sărac mort de foame să nu-i dai, ci, dacă este cu puțință, jupuieste-i și pielea de pe el. Jură-te, minte, jură strâmb, învinovătește, clevetește, și chiar de ar fi nevoie, să fii pus pe foc; nu te da în lături chiar dacă vei suferi mii de morți, sau dacă vei răbda de foame, sau de te-ai zbate cu boala." Sau oare nu despre acestea legiuiește iubirea de argint ? "Fii obraznic și fără rușine, zice, fii îndrăzneț fără margini, spurcat și de nesuferit, fără milă, omorător de tată și de mamă, mai mult fiară sălbatică decât om. Sa întreci orice șarpe cu veninul ce iese din tine, pe orice lup cu răpirea, și chiar de ar fi nevoie ca să ajungi la răutatea diavolului, nu te da în lături. Ignoră total pe binefăcătorul tău." Oare nu acestea le spune, și nu de acestea se aud ?

Dar Dumnezeu spune cu totul contrar. Fii prieten cu toții, zice, fii blând, de toți iubit, pe nimeni să nu respingi fără cauză, cinstește pe tata-tău, pe maica-ta, bucură-te de slavă curată, fii nu om, ci înger în trup. Să nu grăiești nimic necinstit, nimic mincinos, și nici chiar să gândești așa ceva. Vino în ajutorul celor săraci, nu-i obliga să fure, ca să aibă, nu fii batjocoritor și cutezător.

Și cu toate acestea nimeni nu ascultă ! Oare nu cu dreptate este gheena ? Nu cu dreptate locul și viermele cel neadormit ? Până când oare ne vom precipita spre prăpastie ? Până când oare vom pași pe spini ? Până când oare vom călca pe cuie și vom fi atât de nerecunoscători ? Suntem sub stăpânirea unor tirani cruzi, pe bunul Dumnezeu l-am părăsit, pe Cel ce nu spune nimic greoi, nimic barbar, nimic de nesuferit, ci din contra ne procură toate cele de trebuință și mult folositoare nouă.

Să ne deșteptăm odată, să ne reculegem, să iubim precum trebuie pe Dumnezeu, ca astfel să ne învrednicim de bunurile cele făgăduite celor ce-L iubesc pe El. Prin harul și iubirea de oameni a Domnului nostru, Iisus Hristos, Căruia împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh se cuvine mărirea, puterea și slava, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sursa: www.ioanguradeaur.ro

Să ne învățăm a căuta virtuțile în viața altora

Precum știm, datorită perfidiei diavolului, în general, este foarte greu ca cel posedat de diavol să își dea seama că este posedat. El se afirmă întotdeauna sănătos, integru, ba chiar mai deștept, mai înțelept, mai stăpân pe situație ca oricând. Este ca într-o beție atunci când ai început să accepți înșelătoriile celui rău. Rugăciunea ne poate ajuta să ne judecăm viața și din perspectiva spirituală, prin modelele pe care ni le prezintă, dar și prin cererile pe care le conține. Este bine a te ruga cu cuvintele tale, dar este mult mai de folos a te ruga după modelele de rugăciuni pe care le avem de la Sfinții Părinți.

În rugăciune, toate au valoare: și credința, și iubirea și nădejdea, dar pe toate, trebuie să le țină și să le alimenteze smerenia. Smerenia nu este doar o simplă virtute creștină, ci aș numi-o un exercițiu existențial pentru noi. Este singura noastră posibilitate de a „supraviețui” duhovnicește în fața asaltului ispitelor care ne vin de la lume, de la trup, sau de la diavol. Atât sănătatea minții, cât și sănătatea sufletului, se alimentează din smerenie, care presupune nu doar a te umili și a te pune pe tine în stare de inferioritate în fața semenilor tăi, ci mai degrabă să cauți în mod constant calități în semenii tăi care să te inspire spre lucrarea binelui. Aici este un punct nevralgic: cine mai caută calități la oameni ? Căutăm defectele, să avem și noi cum să ne justificăm o pretinsă superioritate în fața celorlalți.

Și totuși, căutarea calităților poate fi o mare taină a supraviețuirii noastre în timpuri de încercare, cum sunt timpurile acestea, în care ne încercăm uneori nevoile materiale, alteori păcatul, în variatele sale forme, alteori, ne moleșește confortul și goana după plăceri trecătoare sau slavă deșartă. Toate acestea le putem birui prin smerenie, pentru că smerenia trebuie să fie o constantă a existenței noastre.

Pr. Mihai Mărgineanu

Sărbătoriții săptămânii

Săptămâna aceasta se constituie într-un fericit moment aniversar, pentru câteva persoane deosebit de dragi nouă.

Luni, 23 iulie, își serbează ziua de naștere *Părintele Arhim. Clement Haralamb*, fost viețuitor la Schitul Prodromul, iar în prezent duhovnic al Mănăstirii Techirghiol. Prin bunăvoința sa, avem o copie în miniatură a icoanei „Prodromița” și, astfel, cu binecuvântarea sa, organizăm în fiecare duminică, începând cu ora 18.00, Slujba Acatistului Maicii Domnului „Prodromița”, izvor de binefaceri, tămăduiri și fapte minunate pentru toți cei se vor ruga cu credință alături de noi.

Pentru ziua de marți, 24 iulie, îl felicităm în mod deosebit pe *domnul Lucian Dolhăscu*, membru în Corul nostru parohial.

Transmitem pentru frumoasa zi aniversară de *vineri, 27 iulie*, cele mai frumoase gânduri de sănătate, pace și frumoase împliniri alături de familie, *domnului Viorel Vicoveanu* unul dintre cei mai activi membri din Consiliul Parohial, implicându-se cu mult devotament în acțiunile parohiei.

Dorim să îl felicităm apoi pentru ziua de *sâmbătă, 28 iulie*, pe tânărul *Răzvan Holicov*, fiul domnului episcop Ștefan Holicov.

Tuturor le dorim multă sănătate, frumoase împliniri și bucurii alături de cei dragi și rugăm pe Bunul Dumnezeu să-i aibă în paza Sa !

La Multi Ani!!!